

DE MUG

Een hoog zoemgeluid drong Yoeri's oor binnen en verstoorde zijn droom. Eerst dacht hij nog dat er een vliegtuig door de lucht scheerde. Aan een helderblauwe hemel zag hij een straaljager voorbij vliegen en hij verbaasde zich over het hoge snerpemde geluid dat het toestel voortbracht. Maar toen besepte hij plotseling dat hij het had gedroomd. Hij lag gewoon in zijn bed en het hoge gezoem klonk nu weer harder, dan weer zachter. Een insect vloog af en aan langs zijn hoofd. Een mug, dat moest het zijn, dacht Yoeri. Hij trok het dekbed over zijn hoofd, controleerde of er geen blote lichaamsdelen onder zijn beddengoed uitstaken en kneep zijn ogen stijf dicht. Weer hoorde hij het gezoem. Bah, zo'n rotbeest. Net nu hij lekker lag te slapen. Behoedzaam keek hij door een kiertje en zag dat het niet meer helemaal donker was achter de gordijnen. De ochtend brak aan. Maar het was nog veel en veel te vroeg om al wakker te zijn, natuurlijk.

Yoeri trok zijn kussen over zijn hoofd en probeerde weer te gaan slapen. Na een tijdje brak het zweet hem uit. Moeilijk om adem te halen met zo'n kussen over je kop. Voorzichtig schoof hij het zo, dat zijn mond en neus vrij kwamen, maar hij zorgde er angstvallig voor dat het dekbed over zijn gezicht bleef.

In de stilte van de ochtend luisterde hij of hij de mug opnieuw hoorde. Misschien was het beest weggevlogen. Stom ook, om met open raam te slapen, nu er muggen rondvlogen. Hij zou het eigenlijk nu dicht moeten gaan doen. Maar dan moest hij uit bed komen, en dat ging niet met die mug op de loer. Hij liet zich niet lek prikken, hij was niet gek!

Hoorde hij dat beest nu weer? Yoeri spitste zijn oren. Hij wist het niet zeker. Hij gaapte. Wat deed het er ook toe. Hij lag nu veilig

onder het dekbed. Zo stak geen mug hem nog. Langzaam ontspande hij zich en zakte opnieuw weg in een droom.

Het volgende moment schoot hij wakker van een pijnlijke prik ter hoogte van zijn ogen. Onmiddellijk herinnerde hij zich de mug.

6 | Hij maaide paniekerig met zijn hand langs zijn slaap en voelde dat hij iets wegduwde. Hij had een klein zacht beestje verwacht, dat je met één handbeweging wegslaat. Maar wat hij voelde, was groter en harder. In die fractie van een seconde dat zijn hand contact maakte met het beest, voelde Yoeri heel sterk dat er iets niet klopte. Er schoot een zenuwachtig gevoel door zijn lichaam.

Vervolgens rende hij naar de lichtsakelaar en zette de kamer in het licht. Met kloppend hart schoten zijn ogen door de ruimte. Van wat hij zag, stokte zijn adem in zijn keel. Aan het voeteneinde van zijn bed, zat op de witte wand een mugachtig insect ter grootte van zijn hand. Yoeri's mond viel open van verbazing. Zo'n grote mug had hij nog nooit gezien. Hij wist niet eens dat er zoiets bestond. Op zijn tenen sloop hij dichterbij. Het beest zat rustig op de muur. Zijn voorste poten bewogen een beetje, zijn metaalkleurige vleugels trilden, alsof hij ieder moment kon gaan vliegen.

Yoeri was op zijn hoede, maar voelde zich rustiger nu hij de mug duidelijk in zijn vizier had. Hij had een wapen nodig, dacht hij. Heel langzaam zakte hij door zijn knieën en zonder zijn blik van de muur af te wenden, zocht hij met zijn handen over de vloer. Ergens moesten zijn schoenen toch liggen. Hij had ze hier gisteren uitgetrokken. Een moment liet hij zijn ogen de vloer afzoeken. Meteen keek hij weer op.

De mug had zich niet bewogen. Hij leek te wachten op Yoeri's aanval. Hoog stond hij op zijn dunne poten, die nog langer leken door zijn schaduw op de witte wand. Ter hoogte van de vleugels maakte zijn langgerekte lijf een knik, waardoor het leek alsof hij een enorme bochel op zijn rug had. Uit zijn donkere kop staken

twee sprieten als spelden in een speldenkussen. Zwartglanzende ogen had het dier, met daartussen een angstaanjagend dikke angel waarvan de harde punt nog nat leek.

Yoeri huiverde. Met zijn basketbalschoen stevig in zijn hand, kwam hij heel langzaam weer omhoog. Hij wilde het beest nu niet opschrikken. Het mocht niet wegvliegen, voordat hij zijn aanval had ingezet. Nog twee stappen. Nog één... Hij voelde het bloed in zijn slaap kloppen. Dat kreng had hem flink gestoken, schoot het door zijn hoofd. En door die gedachte voelde hij zich plotseling zo kwaad, dat hij naar voren schoot en met een flinke mep zijn schoen tegen de muur sloeg. Mis!

De mug vloog op en legde beslag op de ruimte. Hij scheerde langs Yoeri's hoofd. Yoeri gilde, dook naar de grond en zag in een fractie dat het beest bij zijn boekenkast rondvloog. Het viel hem op dat deze mug wel erg hard kon vliegen. Zijn vleugels snorden luid.

Het volgende moment rende Yoeri in paniek naar de deur en rukte deze open. In de deuropening verscheen zijn vader, slechts gekleed in zijn onderbroek.

‘Wat is er?’ vroeg hij geschrokken. ‘Waarom schreeuw je zo?’

Yoeri duwde zijn vader opzij en stapte de gang in. Zijn kamerdeur trok hij snel achter zich dicht.

‘Er is een mug,’ antwoordde hij buiten adem. ‘Er is een heel grote mug op mijn kamer.’

‘Laat eens kijken,’ zei zijn vader, terwijl hij de klink vastpakte.

‘Nee!’ gilde Yoeri. ‘Niet naar binnen gaan. Hij steekt. Hij steekt heel hard. Het is een vreselijk eng beest!’

Maar zijn vader was niet onder de indruk. Hij duwde de slaapkamerdeur open, liep naar het midden van Yoeri's kamer en speurde om zich heen.

‘Waar is hij dan?’ vroeg hij rustig.

Schoorvoetend stapte Yoeri terug zijn kamer in. Hij keek angstig om zich heen.

‘Waar is dat enge beest dan, Yoeri?’

Yoeri zocht de ruimte af, maar het dier zag hij niet meer. Toen viel zijn blik op het openstaande raam. ‘Hij is vast naar buiten gevlogen,’ mompelde hij.

8 | Zijn vader bekeek hem met een blik vol medelijden. ‘Je hoeft toch niet bang te zijn voor een muggetje, Yoeri. Dat weet je toch wel?’ ‘Het was geen gewone mug, pa. Het was echt een joekel van een beest. Zo groot.’ Hij hield zijn handen een stuk uit elkaar om aan te geven hoe groot.

Nu keek papa nog meewariger. ‘Je hebt het gedroomd.’

‘Niet waar, papa. Er was echt zo’n beest. Hij heeft me gestoken ook. Kijk dan.’ Yoeri wees op zijn linkerslaap. Papa boog zich naar hem toe en liet zijn vingers over de bult gaan.

‘Dat is een gewoon muggenbultje.’ Hij liep naar het raam en sloot het. ‘Ga nog maar even slapen, jongen. Het is nog veel te vroeg om al wakker te zijn.’ Hij draaide zich om, krabde zich op zijn hoofd en verliet de kamer.

Yoeri zuchtte. Hij zakte op zijn bed. Zijn vader geloofde hem niet. Maar hij wist zeker dat hij het beest niet gedroomd had. Langzaam ging hij liggen. De bult op zijn slaap jeukte flink. Dat was toch genoeg bewijs dat die mug er echt geweest was!?! Yoeri kon niet meer slapen. Hij lag ongerust rond te kijken of dat beest niet ergens uit een gaatje of hoekje tevoorschijn zou komen. Totdat de wekker het sein gaf om op te staan.